DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 15 grudnia 1951 | Nr 23 | Poz. 82 - 87

TREŚĆ:

82

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 grudnia 1951 r.

w sprawie określenia ilości egzemplarzy deklaracji dla uzyskania kart rejestracyjnych przez poszczególne grupy podatników.

Na podstawie art. 67 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Podatnicy, prowadzący zakłady rzemieślnicze, przemysłowe, usługowe i handlowe, mają obowiązek składania deklaracji dla uzyskania kart rejestracyjnych — według przepisanego wzoru — w dwóch egzemplarzach.

2. Podatnicy, nie wymienieni w ust. 1, mają obowiązek składania deklaracji dla uzyskania kart rejestracyjnych, według przepisanego wzoru — w jednym egzemplarzu.

§ 2.

Organa finansowe przesyłają drugie egzemplarze deklaracji dla uzyskania kart rejestracyjnych (§ 1 ust. 1):

a) dla zakładów rzemieślniczych — terenowym izbom rzemieślniczym,

b) dla zakładów przemysłowych — Ogólnopolskiemu Zrzeszeniu Prywatnego Przemysłu Chemicznego i Różnych w Warszawie ul. Nowy Świat 41,

c) dla zakładów usługowych i handlowych — powiatowym (miejskim) zrzeszeniom prywatnego handlu i usług.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do deklaracji dla uzyskania kart rejestracyjnych za okres od 1952 roku.

Minister Finansów K. Dąbrowski

83

OKÓLNIK

z dnia 27 października 1951 r.

w sprawie terminu wpłacania podatku od wynagrodzeń przez płatników gospodarki nieuspołecznionej obowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym. Nr PM. 23008/3/51.

Obowiązujące od dnia 1 października 1951 r. przepisy § 44 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 362) nakładają na płatników gospodarki nieuspołecznionej obowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym obowiązek wpłacania podatku od wynagrodzeń w trybie przewidzianym dla płatników gospodarki uspołecznionej, tj. przy każdej wypłacie wynagrodzenia w drodze pobierania z banku sumy netto na wypłatę wynagrodzeń z jednoczesnym przedstawieniem polecenia przelewu na wynikający z listy płacy podatek od wynagrodzeń.

W związku z wątpliwościami co do stosowania powyższych przepisów, jeżeli chodzi o tych płatników gospodarki nieuspołecznionej, którzy wprawdzie obowiązani są do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, lecz nie korzystają z kredytu i na których nie ciąży wynikający z przepisu art. 3 pkt 3) ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 294) obowiązek lokowania na żądanie banku zapasów gotówkowych przekraczających górną granicę pogotowia kasowego, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że płatników tych obowiązuje termin wpłacania podatku od wynagrodzeń przewidziany w ust. 2 w związku z ust. 1 powołanego § 44 z tym jednak uzupełnieniem, że ponieważ nie pobierają oni z banku gotówki na wypłatę wynagrodzeń, powinni zatem wpłacać należny podatek od wynagrodzeń bezpośrednio na rachunek właściwego organu finansowego w dniu wypłaty wynagrodzeń.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

84

OKÓLNIK

z dnia 10 listopada 1951 r.

w sprawie zwolnienia spod egzekucji administracyjnej maszyn do pisania u adwokatów. Nr PM. 22073/6/51.

W związku z podniesionymi wątpliwościami, czy maszyna do pisania u adwokata podlega egzekucji, czy jest od niej zwolniona w myśl przepisów art. 50 ust. 1 lit. e) dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84), Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że od rzędu przedmiotów, niezbędnych do wykonywania zawodu, o których jest mowa w powołanym przepisie, należy zaliczyć między innymi maszyny do pisania, używane w kancelariach adwokackich. Z tego powodu nie należy w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym zajmować u adwokatów maszyn do pisania, niezbędnych do wykonywania zawodu.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

85

OKÓLNIK

z dnia 16 listopada 1951 r.

w sprawie podatku obrotowego od octu z esencji octowej, produkowanego przez jednostki gospodarki uspołecznionej. Nr BD. 13353/2/51.

W związku z powstałymi wątpliwościami w sprawie opodatkowania obrotów octem, otrzymanym z rozcieńczenia esencji octowej, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

W myśl § 4 ust. 1 pkt 1 uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175) podatnikiem jest jednostka gospodarcza wytwarzająca, przetwarzająca bądź trudniąca się wykończeniem produk-

tu. Opodatkowaniu zatem podlegają jedynie obroty na szczeblu produkcji, przerobu i wykończenia. W związku z tym w myśl § 11 ust. 2 powołanej uchwały produkt opodatkowany na szczeblu produkcji może być opodatkowany ponownie tylko wówczas, gdy zostaje oddany do przerobu lub innego przekształcenia lub wykończenia. Przepis § 11 ust. 3 lit. a powołanej uchwały określa dalej, że nie jest przerobem m. in. rozcieńczanie produktu.

A zatem obrót osiągnięty ze sprzedaży octu otrzymanego w drodze rozczeńczenia esencji octowej, od której uiszczono już podatek przy jej sprzedaży od wytwórcy do jednostki trudniącej się rozcieńczaniem, nie podlega opodatkowaniu.

Jednakże obrót octem otrzymanym w drodze rozcieńczenia esencji octowej u wytwórcy tej esencji, podlega opodatkowaniu, o ile od obrotu samą esencją octową nie uiszczono podatku.

Nie jest również przerobem rozlew i butelkowanie octu (§ 11 ust. 3 lit. c cyt. uchwały) wobec czego obrót rozlanym bądź zbutelkowanym octem poza wytwórnią nie podlega ponownie opodatkowaniu.

Pobrany dotychczas podatek od obrotu octem otrzymanym z rozcieńczenia esencji octowej bądź octem rozlanym i zbutelkowanym poza wytwórnią esencji octowej, należy zaliczyć na inne należności podatkowe bądź zwrócić.

Dyrektor Departamentu inż. T. Sibera

86

OKÓLNIK

z dnia 24 listopada 1951 r.
w sprawie zniesienia między P. K. O. a organami finansowymi wzajemnych pretensji z tytułu różnic z przeliczenia wpłat na S. F. O.

1. Według zawiadomienia P. K. O. wiele wydziałów (oddziałów) finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty przekazało do P. K. O. pobrane do 28 października 1950 r. na fundusze A i D Społecznego Funduszu Oszczędnościowego kwoty po przeliczeniu ich w całości w stosunku 100 : 3, lub również w całości w stosunku 100 : 1, zamiast — jak to przewiduje punkt 8 zarządzenia z dnia 23 grudnia 1950 r. Nr BP. 20457/7/50 — w stosunku 100 : 3 bądź 100 : 1 w zależności od klucza przeliczeniowego, ustalonego w obowiązujących przepisach. Obecnie te wydziały (oddziały) finansowe, które przekazały wspomniane wpłaty w stosunku 100 : 3, zamiast 100 : 1, domagają się od P. K. O. zwrotu różnicy między kwotą przekazaną, a kwotą wynikającą z prawidłowego przeliczenia. Ponieważ P. K. O. księgowała przekazane kwoty na kontach oszczędnościowych poszczególnych uczestników w wysokości wypływającej z obowiązującego dla poszczególnych uczestników klucza przeliczeniowego, przenosząc różnice na prowadzony w ramach księgowości S. F. O. rachunek „różnice z przeliczenia", przeto zwracanie do wydziałów (oddziałów) finansowych kwot przeniesionych na wspomniany rachunek należy uznać za zbędne. W związku z tym zainteresowane wydziały (oddziały) finansowe zaniechają dochodzenia w stosunku do P. K. O. roszczeń z tytułu różnic z przeliczenia wpłat na S. F. O. i ewentualnie przypisane na kartach dochodów z omawianego tytułu należności odpiszą z powołaniem się na niniejszy okólnik. Na odwrót oddziały P. K. O. zaniechają dochodzenia pretensji z tytułu różnic z przeliczenia w stosunku do wydziałów (oddziałów) finansowych w tych przypadkach, gdy wydziały (oddziały) przekazały pobrane do 28 października 1950 r. kwoty na S. F. O. — A i D po przeliczeniu w stosunku 100 : 1 zamiast 100 : 3. Kwotą brakującą do właściwego przeliczenia P. K. O. obciąża rachunek „Różnice z przeliczenia S. F. O.".

2. Postanowienia punktu 1 stosuje się analogicznie do odprowadzonych przez prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych wpłat na fundusz B — S. F. O., przyjętych do 29 października 1950 r.

3. W przypadku nieodprowadzenia do dnia ogłoszenia niniejszego okólnika przez prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych wpłat pobranych od uczestników funduszu B do 29 października 1950 r. prezydia te powinny obecnie wspomniane wpłaty odprowadzić do właściwego oddziału Narodowego Banku Polskiego na własny rachunek dochodów budżetu centralnego po przeliczeniu w stosunku 100 : 3, jeśli chodzi o wpłaty dokonane przez posiadaczy gospodarstw rolnych o przychodowości do 360.000 złotych (w dawnej jednostce pieniężnej), względnie w stosunku 100 : 1, jeżeli chodzi o wpłaty dokonane przez posiadaczy pozostałych gospodarstw rolnych. W związku z tym w przypadku wniesienia na kartę wydatków wz. Nr 10 do § 106 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej zobowiązania na rzecz P. K. O. z tytułu nieodprowadzonych składek SFO — po przeliczeniu 100 : 3, zamiast 100 : 1, należy różnicę na karcie wyksięgować drogą obciążenia rachunku zobowiązań i uznania rachunku funduszu własnego. Zobowiązania z tytułu nieodprowadzonych wpłat na fundusz B — S. F. O. pokrywa się z bieżących kredytów budżetowych na rok 1951 rozdziału 15 (inne wydatki) dz. 19 tyt. 4 § 20. W przypadku braku kredytów w tymże tytule należy dokonać przeniesień z innych kredytów budżetowych lub uzupełnić je z dodatkowych budżetów w myśl obowiązujących przepisów. Kwoty przelane na rachunek dochodów budżetu centralnego z tytułu nieodprowadzonych kwot księguje się na założonej w tym celu karcie dochodów nieprzypisanych cz. 10 a dz. 8 tyt. 1 § 2. O wysokości przelanych kwot należy bezzwłocznie powiadomić właściwy oddział P. K. O., podając w zawiadomieniu imiona i nazwiska uczestników oraz wysokości wpłaconych kwot.

Generalny Dyrektor St. Zawadzki

87

OKÓLNIK

z dnia 30 listopada 1951 r.
w sprawie zwolnienia na 1952 r. księgarni sortymentowych od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej. Nr PM. 23960/1/51.

Ministerstwo Finansów przedłuża na 1952 rok moc obowiązującą okólnika z dnia 20 lutego 1950 r. w sprawie zwolnienia na 1950 r. księgarni sortymentowych od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 37).

Równocześnie Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że zwolnienie od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej na warunkach określonych powołanym wyżej okólnikiem dotyczy również księgarni wydawniczych, które obok wydawnictw własnych dokonują obrotów księgarskimi towarami sortymentowymi, jeżeli dla działalności wydawniczej prowadzona jest kontrola ilościowa towarów.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości, że opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w roku 1952 wynosić będą: rocznie zł 60, półrocznie zł 33, i kwartalnie zł 18.

Wszelkie należności przypadające z tytułu zgłaszanej prenumeraty należy wpłacać z góry na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w P. K. O. Nr I-4428/431, podając na odcinku dowodu wpłaty cel wpłaty, okres czasu którego wpłata dotyczy oraz w sposób czytelny nazwę i adres dokonywującego wpłatę.

Wysyłanie wydawnictwa w ramach zgłoszonej prenumeraty dokonywane będzie po otrzymaniu pełnej należności za jeden z wymienionych czasokresów i ustaje automatycznie z końcem opłaconego okresu prenumeraty.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.
Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/431.
Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,45

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14787, 18. XII. 51, 2-B-46138, 15,000.